

ברוך יגיל
בדיחה פרטית

ראשיהמשלה לא הכחיש

את הבדכות שאיחל בשמו

החקיין למאמן ניבחרתהכדורגל

המתחיה של השנה

רבין טילפן לשוייצר

שחקני הנבחרת, שישארו במחנההאמיון, עד לגמר שני משחקי הגימלין, הביעו אתמול מחאה על אי הופעת נציג מוסמך של משרד החינוך, או רשות הספורט, לטקס קבלתהפינים בנמלהתעופה לוד. אתמול נודע, כי ראש הממשלה, מר יצחק רבין, טילפן אתמול למאמן הלאומי דוד שוייצר וביקשו להעביר לשחקנים את ברכתו לרגל הנצחונות המשכנעים בסיאול. שוייצר הומין את ראש הממשלה לבקר במחנההאמיון של הנבחרת ואמר לו, כי השחקנים ישמחו, אם ימצא אפשרות לבלות ענין רב יותר בפעולותיהם. סוכס, כי הנבחרת ומלוויה יהיו אורחי ראש הממשלה, לאתר שני משחקי הגומרון - עם פאן ידרוםקוריאה.

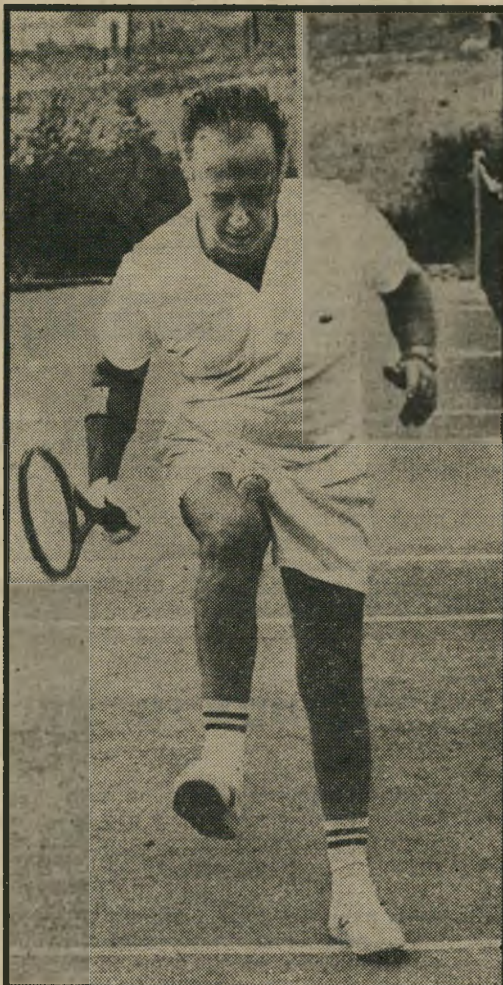
מאמן שווייצר
"אני לא פראיר..."

נסעם ונרגש מן הכבוד הגדול שנשל בחלקו, כמאמן הכדורגל הראשון בישראל שזכה בבירכת יישרכוח אישית מפי ראשיהממשלה, מיהר דויד שווייצר לבשר על שיחתהטלפון הבלתישיגרתית לכל אחד ממכריו. הוא כינס את כדורגלני ניבחרת ישראל עצמה, שהתכוננו למישחקיהגומלין נגד ניבחרת דרוםקוריאה בישראל, נשא בפניהם נאום נלהב, שהיה מושתת כולו על הבשר רה הגדולה של ראשיהממשלה יצחק רבין. "הנה", אמר שווייצר לשחקנים, "תראו במה זכיתם בזכות הניצחונות הגדולים שלנו. אפילו ראשיהממשלה מתלהב מכס". למחרת היום פורסמה הידיעה כימעט בכל מדורי הספורט בעיתונות היומית בישראל. היה זה שווייצר עצמו, שדאג להעביר לעורכי מדוריהספורט את פירטי השיחה ואת הדברים המדויקים שאמר לו רבין. איש לא יכול היה לפקפק בכך, שכן שווייצר עצמו הוא שמסר את הידיעה. לא עיתוניהספורט ולא מאות אלפי הקוראים, שקראו את הידיעה, לא העלו בדעתם כי מעולם לא התקיימה כל שיחתטלפון כזו בין ראשיהממשלה לבין מאמן הניבחרת.

ייתכן שיצחק רבין אומנם שמח בניצחונותיה של ניבחרתהכדורגל הישראלית, אך אם כך היה, הוא שמר שימחה זאת לעצמו. אבל את עצם קיומה של אותה שיחה טלפונית, ואת הדברים שנאמרו בה, לא בדה דויד שווייצר מליבו. השיחה אומנם התקיימה, והדברים שציטט מתוכה שווייצר אינם נאמרו, בהבדל קטן אחד: לא ראשי הממשלה הוא שאמר אותם. שווייצר פשוט נפל קורבן למתיחה שהכין לו הבדרןחקיין גדי יגיל.

גדי שכמו חובבי כדורגל אחרים קרא בעיתונים את הידיעות על כך שאף נציג ממלכתי לא בא לקבל את פני הניבחרת החוזרת. ההליט לנחם את הכדורגלנים ומאמנם בדרך מקורית. הוא הכין בדיחה פרטית לשווייצר, לא תיאר לעצמו שהדבר יגיע לפרסום בעיתונים. תוך זמן קצר נודע דבר המתחה בחוגים המקורבים לניבחרת הכדורגל. גם עיתוניהספורט שפירסמו את הידיעה על השיחה הטלפונית, שמעו את סיפור המתחה וצחקו.

היחיד המסרב עד היום להאמין כי נפל קורבן למתיחה הוא דויד שווייצר עצמו. המוכן להיטבע כי היה זה יצחק רבין אישית, ששוחח עימו בטלפון. "אני לא פראיר", אמר שווייצר, "שמעתי את הסיפור על המתחה. אבל זה שדיברתי איתו היה רבין, לא גדי יגיל. יש לי כמה סימנים שזה היה הוא בעצמו. חוץ מזה, החברה שמסביבו, שומריהראש שלו, אמרו לי שזה היה הוא שטילפן אלי באופן אישי."

רבין והידיעה ב"ידיעות אחרונות" (9.4.76)
לא צריך להכחיש

מאמן ניבחרתהכדורגל הישראלית, דויד שווייצר, היה נרגש עד לדמעות. רק בקושי הצליח להחזיק בידו הרועדת את אפרסת הטלפון. מעברו השני של הקו נשמע קול נשי, שבישר לו: "מר שווייצר, כאן מדברת מזכירתו של ראשיהממשלה. מר רבין מבקש לדבר איתך באופן אישי..."

אין זה מקובל כליכך שראשיממשלה ישראלי יתעניין בכדורגל. בןגוריון, אשכול ובוודאי גולדה, לא ייחסו חשיבות מופלגת לענףספורט זה דווקא. ספק אם ידעו גם מה בדיוק עושים במישחק זה. סביר היה להניח, כי ראשיממשלה צעיר כמו רבין, שאומנם אינו אהדר כדורגל מושבע, אבל כבר ראה מישחקי כדורגל לא מעטים בחייו, שונה מקודמיו בגישתו. ובכלזאת לא ציפה מאמן הניבחרת לקבל שיחה אישית בטלפון מראשי הממשלה.

שווייצר ניצל את ההודמנות הבלתי צפויה כדי לומר כמה מילים מלב אל לב. לראשיהממשלה, "למה שלא תבוא לבקר במחנההאמיון שלנו?" שאל שווייצר, "השחקנים ישמחו על כך. בכלל זה יעודד אותם אם יראו שהממשלה מגלה יותר עניין בניבחרת הכדורגל". אחרכך עוד סיכם שווייצר עם רבין, שאחרי מישחקי הגומלין עם יפאן ודרוםקוריאה תהיה ניבחרת הכדורגל אורחת ראשיהממשלה, בביקור רשמי בלישכתו. של הקו בקע קולהבס כימעט שנחנק, כאשר מעברו האחר המאפיין כליכך את יצחק רבין.

"מר שווייצר..." שמע דויד שווייצר את קולו של רבין הדובר אליו בטלפון. "אני רוצה שתדע עד כמה אני מעריך את הישגי ניבחרתהכדורגל הישראלית, בהנהגתך, במישחקים הקדםאלימפיים שנערכו בסיאול..."

שווייצר שמע את רבין מספר לו עד כמה התרגש, כששמע על ניצחונותיה של ניבחרתהכדורגל הישראלית על ניבחרתהכדורגל של יפאן ודרוםקוריאה, ועד כמה נראה לו הדבר חשוב, הן להעלאת המוראל בארץ והן לשיפור דימויה של ישראל בעיני אומות העולם. רבין הוסיף ומסר לשווייצר את איחוליו הלבביים, אישית לו, וביקש ממנו שיעביר את איחוליו גם לכל כדורגלני הניבחרת.

היה זה יום אחד בילכך אחרי שינבחרת הכדורגל חזרה ממסעה בסיאול. בנמלהתעופה בלוד ערכו כמה עשרות אוהדי כדורגל קבלתפינים נלהבת לכדורגלנים החוזרים ומלוויהם. אבל אף נציג רשמי של הממשלה לא בא לברכם על הישגיהם. מובן, מדוע היתה השיחה הישירה עם רבין כה מסתיעה.